

[Handelsministeren.]

gens og dermed for varedirektoratets afskaffelse, turde være en given sag.

Lad mig dernæst sige, at jeg i grunden finder, at det ændringsforslag, venstre har stillet om en vis minimumsimport, ikke er uden interesse. Men jeg finder også, at et sådant forslag må gennemarbejdes ordentligt. Det var der ikke tid til, så vidt jeg har forstået, i det udvalg, der har været nedsat, men det vil der blive tid til i det udvalg, der nu skal nedsættes for at gennemarbejde hele denne praksis, hvorunder man vil forsøge at se på toldlovgivningen og importreguleringen på én gang. Jeg finder det derfor beklageligt — ikke mindst i betragtning af, at venstre har stillet et sådant ændringsforslag — at venstre nu tilkendegiver, at partiet ikke vil være med i dette arbejde; men så må vi andre jo se at klare det alene.

Jeg tror egentlig ikke, at jeg behøver at bekræfte over for det ærede medlem hr. Niels Andersen, at der foregår overvejelser om videregående liberalisering. For det første tror jeg, at det ærede medlem godt ved det, og for det andet ligger det i, hvad jeg allerede har sagt. Sådanne overvejelser finder sted, og jeg tror, at man vil se resultaterne af dem, når tiden kommer, det vil sige engang i begyndelsen af det nye år.

Det ærede medlem hr. H. K. Sørensen var som altid, når det ærede medlem taler, inde på en række tankevækkende betragtninger. Jeg tror nu, at spørgsmålet om lige konkurrence ikke er så let at løse endda; det rummer en lang række problemer med hensyn til, hvad man skal forstå ved lige konkurrence — men vi kan måske ved anden lejlighed komme tilbage til det, så det kan blive noget nærmere belyst, hvad vi egentlig skal forstå herved.

Til afslutning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at da vi vel nu kan regne med, at forslaget til lov om boligbyggeri bliver vedtaget inden jul, vil det nok være hensigtsmæssigt, at der foretages en mindre ændring i valutaloven, idet der ellers i de to love vil findes hjemmel til det samme, hvad der næppe kan være praktisk. Jeg vil derfor henstille, at man under den udvalgsbehandling, der velsagtens skal finde sted her mellem anden og tredje behandling, tager under overvejelse at foretage en sådan

mindre ændring. Den vil ikke være så forfærdelig afvigende fra det, der er foreslået fra kommunistisk side, blot skal datoen være en anden end den foreslåede; den bør nok være den 1. april i stedet for, sådan at der ikke kommer en periode, hvor man ikke har denne hjemmel til boligministeren. Jeg skal under hensyn hertil foreslå, at man udlader at stemme om de kommunistiske ændringsforslag og i stedet foreslår en ændring mellem anden og tredje behandling, således at der i den endelige lov kommer en tidsgrænse pr. 1. april.

Udvalgets ordfører (Chr. Christiansen):

Det kan næppe skjules, at der er en meget betydelig forskel på forhandlingerne ved første behandling og denne anden behandling. De udtalelser, de to ordførere for partiet venstre og det konservative folkeparti fremsatte ved første behandling, fik mig næsten til at tro, at der var en mulighed for at opnå enighed, idet det ærede medlem hr. Anker Lau i starten af sin tale gav udtryk for, at lovens tekst ikke kunne være stort anderledes, end den var, og det ærede medlem hr. Weikop var af den mening, at selve lovforslaget rent umiddelbart ikke gav ham anledning til bemærkninger.

Jeg syntes, at disse udtalelser måtte vidne om interesse for at finde en løsning og nå frem til en enstemmig tilslutning til valutaloven. Det er altså ikke sket, og det beklager jeg. Jeg vil gerne afvise det ærede medlem hr. Ankers Laus bemærkning om, at vi ikke i udvalget har givet mulighed for de fornødne forhandlinger. Jeg synes, at det ærede medlem næsten altid er utilfreds med, at han aldrig kan få forhandlingerne i gang, og man har indtryk af, at der efter hans mening skal føres så mange forhandlinger som muligt, og det er ikke altid praktisk gennemførligt.

Vi er naturligvis klar over, at regeringen og regeringspartierne nu må tage ansvaret for denne lov, og det kan vi roligt gøre, ikke mindst på baggrund af de forhandlinger, der blev ført, da vi gennemførte valutaloven i 1957.

Det ærede medlem hr. Anker Lau talte også en hel del om prisundersøgelserne. Jeg synes, at der skal gøres den tilføjelse, at der også i nogle af tilfældene var tale om høje priser på grund af høje avancer,